

การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะทรมเปิดขั้นพื้นฐานสำหรับเด็กปฐมวัยด้วยการประยุกต์กระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่

THE DEVELOPMENT OF LESSON PLANS ON BASIC TRUMPET SKILLS BY APPLYING MOTHER TONGUE APPROACH FOR PRESCHOOL CHILDREN

ณัฐธิดา วิบูลย์อุทัย*, ปรีญานันท์ พร้อมสุขกุล, ธัญยาภรณ์ โพธิกาวัน

Nutteraya Wibuloutai, Preeyanan Promsukkul, Dhanyaporn Phphthikawin*

สาขานดนตรีศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

Music Education, College of Music, Mahidol University.

*Corresponding author, e-mail: paelaymusicedu@gmail.com

Received: 1 December 2021; **Revised:** 19 May 2022; **Accepted:** 31 May 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงคุณภาพนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะทรมเปิดขั้นพื้นฐานสำหรับเด็กปฐมวัยด้วยการประยุกต์กระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่ 2) ศึกษาผลของการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะทรมเปิดขั้นพื้นฐานสำหรับเด็กปฐมวัยด้วยการประยุกต์กระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่ ผู้ให้ข้อมูลหลักในงานวิจัยครั้งนี้ คัดเลือกด้วยวิธีการแบบเฉพาะเจาะจง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ประกอบด้วย 1) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีเด็กปฐมวัย 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่ 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทรมเปิดหรือเครื่องลมทองเหลือง 3 คน และ 2) กลุ่มเด็กปฐมวัย อายุ 4 - 6 ปี จำนวน 6 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะทรมเปิดขั้นพื้นฐานสำหรับเด็กปฐมวัยด้วยการประยุกต์กระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่ 2) แนวคำถามสัมภาษณ์สำหรับการสนทนากลุ่ม 3) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเอกสาร ทำการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจากการสนทนากลุ่ม และการนำไปทดลองใช้กับเด็กปฐมวัยเพื่อศึกษาผลของการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ผลการศึกษาพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นทั้งหมด 15 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ประกอบไปด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบเดี่ยว 12 ครั้ง และแบบกลุ่ม 3 ครั้ง โดยมีเนื้อหาทักษะทรมเปิด 5 ด้าน ได้แก่ ท่าทางลม กล้ามเนื้อปาก การผลิตเสียง และการฝึกนิ้ว 2) วิธีการเรียนการสอนด้วยการประยุกต์กระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่มีประสิทธิภาพและสามารถพัฒนาผู้เรียนได้ ได้แก่ การฟัง การสังเกต การเลียนแบบ การทำซ้ำ การให้กำลังใจ การเรียนทั้งแบบเดี่ยวและกลุ่ม และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง 3) ผลของการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ พบว่าเด็กปฐมวัยทั้ง 6 คน มีพัฒนาการทักษะทรมเปิดขั้นพื้นฐานทั้ง 5 ด้านสูงขึ้นตามวัตถุประสงค์ แสดงให้เห็นว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีคุณภาพทั้งด้านการจัดกิจกรรม บทเพลง สื่อการสอน และวิธีการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับเด็กปฐมวัย

คำสำคัญ: แผนการจัดการเรียนรู้; ทักษะทรมเปิดขั้นพื้นฐาน; เด็กปฐมวัย; กระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่

Abstract

The purposes of this qualitative research were 1) To construct trumpet lesson plans by applying mother tongue approach for preschool children, and 2) To study the effect of using trumpet lesson plans by applying mother tongue approach for preschool children. The key informants in this study were selected by using purposive sampling technique and divided into 2 groups that are 1) 5 experts from 3 areas; 1 in music early childhood, 1 in mother tongue method, and 3 in trumpet and brass pedagogy, and 2) 6 preschool children age 4 – 6 years old. Research instruments are 1) Lesson plans, 2) Interview questions for focus group discussion, and 3) Students' learning observation form. The trumpet lesson plans were developed by analyzing document data and evaluated by the experts in focus group discussion. After that lesson plans trial was then conducted with preschool children, and the effects of using trumpet lesson plans were studied by observing the students' learning. Data was gathered and analyzed using content analysis. The results of this study were as follows: 1) The trumpet lesson plans indicated 15 lessons (50 mins/lesson) divided into 12 private lessons, and 3 group lessons. The activities were designed according to early childhood development and in accordance with the content of trumpet 5 basic skills: posture, air, embouchure, tone production, and fingering. 2) Teaching method applying mother approach was effective in developing students' skills including listening, observing, imitating, repetition, encouragement, private and group learning, and parental involvement. 3) The result of using trumpet lesson plans indicated that the lessons could improve 5 basic trumpet skills of 6 preschool children. These showed the effectiveness of the developed trumpet lesson plans by applying mother tongue approach for preschool children, and the quality in terms of activities, songs, media, and learning method was suitable for preschool students.

Keywords: Lesson Plans; Basic Trumpet Skills; Preschool Children; Mother Tongue Approach

บทนำ

เด็กปฐมวัย คือ วัยสำคัญแห่งการเรียนรู้และเสริมสร้างประสบการณ์ ซึ่งดนตรีถือเป็นหนึ่งในเครื่องมือสำคัญที่มีบทบาทต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก ช่วยพัฒนาระบบประสาทสัมผัสและการทำงานของร่างกาย กระตุ้นสมองให้พัฒนาได้อย่างเต็มที่ พัฒนาจินตนาการ ความจำ ทักษะด้านภาษา การคิดอย่างมีเหตุผล การเห็นคุณค่าในตนเอง และการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาอย่างครบถ้วนทั้งร่างกาย อารมณ์และจิตใจ สังคม และสติปัญญา [1-2]

Marjanen [3] ได้กล่าวไว้ว่า วิธีการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติที่สุดของเด็กปฐมวัยคือ วิธีการเรียนรู้ภาษา เนื่องจากพื้นฐานการรับรู้ของภาษาและดนตรีนั้นมีกระบวนการทำงานเดียวกันในรูปลักษณะของเสียง ทั้งการรับรู้และการสื่อสาร โดยดนตรีกับภาษานั้นไม่สามารถแยกออกจากกันได้และ Gordon [4] เชื่อว่า เด็กควรได้รับการเรียนรู้ดนตรีเช่นเดียวกับการเรียนรู้ภาษา โดยช่วงระยะเวลา 9 ปีแรกนั้นจะเกิดการพัฒนาความถนัดทางดนตรีได้มากที่สุด (Development Music Aptitude Stage) จึงสำคัญอย่างยิ่งที่ควรสร้างเสริมประสบการณ์ในช่วงปฐมวัย หากเริ่มเรียนรู้ไวก็ยังมีโอกาสในการเรียนรู้ ซึมซับ ฝึกฝน และนำไปสู่ความสำเร็จทางด้านดนตรีได้

กระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่ (Mother Tongue Approach) ตามแนวคิดของ Shinichi Suzuki เชื่อว่า ความเก่งและพรสวรรค์ไม่ได้สืบทอดทางพันธุกรรม ทุกคนมีความสามารถศักยภาพพร้อมที่จะเรียนรู้ หากได้รับการสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีและการอบรมสั่งสอนที่ดีก็จะเป็นบุคคลที่มีทักษะความสามารถและจิตใจที่ดี ชูชุกได้ศึกษาวิธีการเรียนรู้ภาษาจากข้อสงสัยว่า ทำไมเด็กญี่ปุ่นจึงสามารถพูดภาษาญี่ปุ่นได้ และเมื่อค้นพบวิธีจึงได้นำหลักการเรียนรู้ภาษาแม่มาใช้ในการสอนดนตรี โดยมีวิธีการ ได้แก่ เริ่มต้นจากการฟัง การฝึกพูดทีละคำหลาย ๆ ครั้ง แล้วจึงขยายจนเป็นประโยค

กล่าวคือ การเริ่มเรียนปฏิบัติเครื่องดนตรีด้วยการฟัง เลียนแบบ ทำซ้ำ แล้วจึงขยายเทคนิคการเล่นจนเป็นบทเพลง โดยไม่จำเป็นต้องเร่งให้เด็กอ่านโน้ตเฉกเช่นเดียวกับการเรียนภาษาที่ว่า ต้องฟังและพูดได้ก่อนแล้วจึงค่อยอ่าน และเขียน กระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่ตามแนวคิดของชูชุกิจึงเป็นวิธีการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติ เรียบง่าย และเป็นที่ยอมรับในการสอนปฏิบัติเครื่องดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัย [5-6]

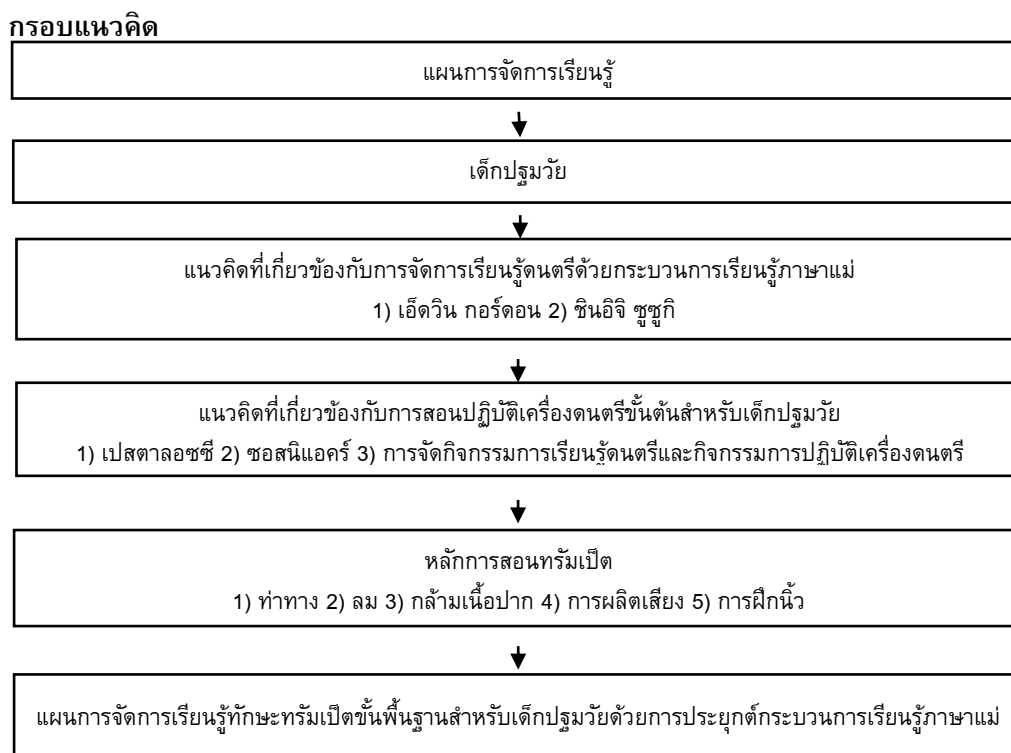
การเรียนปฏิบัติเครื่องดนตรีตามแนวคิดของชูชุกิจึงให้ความสำคัญกับการฟังเป็นอันดับแรก และทักษะพื้นฐานของการปฏิบัติเครื่องดนตรี ได้แก่ ท่าทาง (Posture) และการผลิตเสียง (Tone Production) ดังนั้น ผู้เรียนต้องฟังเพลงเป็นประจำทุกวัน เพราะเมื่อถึงเวลาเรียนจะสามารถเลียนแบบเสียงของผู้สอนในชั้นเรียนได้ง่าย ทั้งยังให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในชั้นเรียน โดยให้ผู้สังเกตการณ์ เพื่อให้การฝึกซ้อมที่บ้านเป็นไปอย่างถูกต้อง และต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังจัดให้มีการเรียนกลุ่มควบคู่ไปกับการเรียนเดี่ยว โดยผสมผสานผู้เรียนที่มีความหลากหลายทั้งฝีมือและช่วงอายุ เพราะเด็กจะเกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน แบ่งปันทักษะประสบการณ์ดนตรีที่ดีให้แกกัน โดยชูชุกิจึงได้เริ่มใช้แนวคิดนี้กับการสอนไวโอลินเป็นเครื่องดนตรีแรกกับเด็กปฐมวัย 3 – 4 ปี [7-8] จากการจัดให้เริ่มหัดตั้งแต่ปฐมวัยนั้น ทำให้ผู้สอนต้องรู้จักคัดเลือกขนาดไวโอลินที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งนอกจากไวโอลินที่มีขนาดให้ได้เลือกอย่างหลากหลายตามวัยแล้วนั้น ยังมีเครื่องดนตรีชนิดอื่น ๆ ที่เล่นได้ง่าย และได้รับความนิยมในการเริ่มหัดเรียนปฏิบัติเครื่องดนตรี ได้แก่ เปียโน ไวโอลิน และรีคอร์เดอร์ [9]

จากการสำรวจเครื่องดนตรีลมทองเหลืองในปัจจุบันพบว่า มีการผลิตขึ้นสำหรับเด็กปฐมวัยที่ได้คำนึงถึงคุณสมบัติความเหมาะสมทั้งขนาดรูปร่าง น้ำหนักเบา คุณภาพเสียงดี เพื่อให้ได้เรียนรู้ถึงพื้นฐานการเล่นเครื่องลมทองเหลือง ซึ่งวัตถุดิบหลักในการผลิตคือ พลาสติก ได้แก่ 1) ทรมโบพลาสติก 2) ทรมเป็ตพลาสติก 3) คอร์เน็ตพลาสติก และ 4) pBuzz ที่มีแนวคิดจากระบบเครื่องดนตรีออร์ฟ (Orff Schulwerk) [10] จึงเป็นโอกาสที่ดีในการเริ่มหัดเครื่องลมทองเหลืองสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งทรมเป็ตถือเป็นเครื่องลมทองเหลืองที่ได้รับความนิยม ทั้งในวงออเคสตรา วงแจ๊ส วงสตริงคอมโบ วงดุริยางค์ การเล่นทรมเป็ตนั้นมีเทคนิคพื้นฐานเช่นเดียวกับเครื่องลมทองเหลืองอื่น ๆ ได้แก่ การใช้ลม การใช้ริมฝีปาก และระบบลูกสูบ [11] ซึ่งหากเข้าใจแล้วนั้นสามารถนำไปประยุกต์ในการเล่นเครื่องลมทองเหลืองชนิดอื่นได้ เช่น เฟรนช์ฮอร์น ยูโฟเนียม และทูบา ดังนั้น ทรมเป็ตจึงมีความน่าสนใจในการใช้เป็นเครื่องดนตรีเริ่มต้นสำหรับการเรียนรู้การปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

จากการสำรวจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีการเรียนการสอนทรมเป็ตระดับปฐมวัยในประเทศสวีเดน โดย Ann-Marie Sundberg ผู้พัฒนาการสอนทรมเป็ตตามแนวคิดชูชุกิจึงทำการสอนแบบกลุ่มกับเด็กอายุ 4 ปี [12] และในประเทศแคนาดา โดย Natalie Dejong ทำการสอนกับเด็กอายุ 5 - 9 ปี ทั้งแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม [13] ทั้งนี้ ยังไม่มีงานวิจัยที่มากพอหรือยืนยันได้เกี่ยวกับการเรียนทรมเป็ตระดับปฐมวัย โดยส่วนมากตามการศึกษาวิจัยและนักวิชาการจะจัดการเรียนการสอนทรมเป็ตที่เริ่มต้นในช่วงระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 5 [14] เนื่องจากการเริ่มเล่นทรมเป็ตนั้นต้องการความแข็งแรงของร่างกายในแง่ของการจับถือเครื่องดนตรีให้อยู่ในท่าทางที่ดีได้ และจากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีการสนับสนุนให้เลือกใช้เครื่องดนตรีทางเลือกกับเด็กปฐมวัย เนื่องจากช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดคือ ปฐมวัย หากต้องรอให้ผู้เรียนมีกายภาพที่เหมาะสมกับขนาดเครื่องดนตรี ก็เป็นการเสียโอกาสและเป็นการรอคอยที่ไม่มีความหมาย [15-16]

จากข้อมูลข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการสร้างประสบการณ์การปฏิบัติเครื่องดนตรีตั้งแต่เด็กปฐมวัย ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมีความสนใจที่จะนำกระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่ตามแนวคิดของชูชุกิจึงรวมทั้งแนวคิดการปฏิบัติเครื่องดนตรีขั้นต้น และทฤษฎีการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย มาประยุกต์และสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ทรมเป็ตเพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติทรมเป็ตขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ท่าทาง (Posture) ลม (Air) กล้ามเนื้อปาก (Embouchure) การผลิตเสียง (Tone Production) และการฝึกนิ้ว (Fingering) ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของชูชุกิจึงให้ความสำคัญกับทักษะพื้นฐานของการปฏิบัติเครื่องดนตรี โดยแผนการจัดการเรียนรู้จะเป็นประโยชน์ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางให้กับสถานศึกษาในการเรียนการสอนทรมเป็ตสำหรับเด็กปฐมวัยทั้งวิธีการสอน กิจกรรม และสื่อการเรียนรู้ อีกทั้งเป็นการ

เปิดโอกาสให้เด็กปฐมวัยได้เริ่มต้นการเรียนรู้พัฒนาทักษะการปฏิบัติทรมเป็นต้นเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่การแสดงดนตรีในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะทรมเปิดขั้นพื้นฐานสำหรับเด็กปฐมวัยด้วยการประยุกต์กระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่
2. เพื่อศึกษาผลของการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะทรมเปิดขั้นพื้นฐานสำหรับเด็กปฐมวัยด้วยการประยุกต์กระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ตามระเบียบวิธีวิจัยแบบการศึกษาเฉพาะกรณี (Case Study) โดยได้เลือกการศึกษาหลาย ๆ กรณี (Collective Cases) เก็บข้อมูล ได้แก่ เอกสาร การสนทนากลุ่ม และเลือกจำนวนกรณีศึกษามากกว่า 4 ราย ตามระเบียบวิธีวิจัยเพื่อยืนยันผลถึงความชัดเจน ความมั่นใจในข้อสรุปเรื่องเดียวกัน [17]

2. ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลหลัก แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ทำการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่

- 2.1 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน สำหรับการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) มีเกณฑ์การคัดเลือก ได้แก่ 1) ครูสอนดนตรีที่มีประสบการณ์สอนไม่ต่ำกว่า 5 ปี 2) มีวุฒิการศึกษาด้านดนตรีระดับปริญญาโท ประกอบไปด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัย 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้ภาษาแม่ 1 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทรมเปิดหรือเครื่องลมทองเหลือง 3 คน

2.2 กลุ่มเด็กปฐมวัย จำนวน 6 คน สำหรับการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ มีเกณฑ์การคัดเลือก ได้แก่ 1) อายุ 4 – 6 ปี 2) มีประสบการณ์เรียนปฏิบัติธรรมเปิดแบบกลุ่มจำนวน 1 คอร์ส 3) ผู้ปกครองยินยอมเข้าร่วม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะธรรมเปิดขั้นพื้นฐานสำหรับเด็กปฐมวัยด้วยการประยุกต์กระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่ ประกอบไปด้วยทักษะขั้นพื้นฐาน 5 ด้าน ได้แก่ ท่าทาง ลม กล้ามเนื้อปาก การผลิตเสียง และการฝึกนิ้ว จำนวนแผนทั้งสิ้น 15 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที แบ่งออกเป็น 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเดี่ยว 12 ครั้ง โดยเรียนสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และ 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่ม 3 ครั้ง จัดขึ้นเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากผู้อื่น เป็นการแบ่งปันทักษะ ความกล้าแสดงออกและเห็นถึงคุณค่าของการบรรเลงร่วมกัน

ตารางที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบเดี่ยว

เนื้อหา	แผนครั้งที่ 1 – 4	แผนครั้งที่ 5 – 8	แผนครั้งที่ 9 – 12
ท่าทาง	การจัดท่าทางขณะจับถือเครื่องดนตรีในท่านั่ง ได้แก่ ตำแหน่งมือ แขน เท้า	การจับถือเครื่องดนตรีให้มั่นคงในท่านั่ง	การจับถือเครื่องดนตรีในท่านยืน
ลม	การฝึกลมหายใจเข้าออกทางปาก อย่างมีจังหวะ	การเพิ่มกำลังลมและการใช้ปริมาณลมที่เหมาะสม	ควบคุมลมหายใจเข้าและเร็ว ลมหายใจสั้นและยาว
กล้ามเนื้อปาก	การวางตำแหน่งปากเป่าและการใช้รูปปากแบบ ‘em embouchure’	การใช้กล้ามเนื้อปากที่ถูกต้องขณะเป่า	การเพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อปาก
การผลิตเสียง	การออกเสียงและหยุดเสียงตามจังหวะ	ความแม่นยำการออกเสียงและการปรับเสียง (Tuning)	ควบคุมเสียงสั้นและยาว การพัฒนาคุณภาพเสียง
การฝึกนิ้ว	การวางตำแหน่งนิ้วตามลำดับลูกสูบ	การกดนิ้วให้กระฉับกระเฉง	ความแม่นยำในการกดนิ้ว

3.2 แนวคำถามสัมภาษณ์การสนทนากลุ่ม แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview)

3.3 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษากลุ่มเด็กปฐมวัยถึงผลของการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ทั้งการเรียนเดี่ยวและกลุ่ม โดยทำการสังเกตตามรายการพฤติกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดในทักษะธรรมเปิดขั้นพื้นฐาน 5 ด้าน เกณฑ์การให้คะแนนตามความถี่ของแต่ละรายการพฤติกรรม 3 ระดับ ดังนี้

- 3 หมายถึง สามารถปฏิบัติได้อย่างมั่นคงและแม่นยำบ่อยครั้ง
- 2 หมายถึง สามารถปฏิบัติได้บางครั้งแต่ยังไม่มั่นคงเท่าที่ควร
- 1 หมายถึง ปฏิบัติได้บางส่วนหรือไม่ปฏิบัติ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา แบบฝึกหัด หนังสือต่าง ๆ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อวิเคราะห์และเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

4.2 นำองค์ความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสารข้างต้นมาออกแบบและสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะธรรมเปิดขั้นพื้นฐานสำหรับเด็กปฐมวัยด้วยการประยุกต์กระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้

4.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ไปตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญในการสนทนากลุ่มตรวจสอบ

4.4 สรุปข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม นำไปพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้

4.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างและสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้

4.6 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้มาวิเคราะห์และสรุปผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จากการศึกษา เอกสาร ตำรา ทฤษฎี แนวคิด หลักการสอน รวมถึงงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ จัดทำข้อมูลสรุปแนวคิด หลักการที่นำมาใช้ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยพิจารณาความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์งานวิจัย

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม ด้วยการนำข้อมูลมาจัดแบ่งประเภทข้อมูล เรียบเรียงให้เป็นระบบ แยกประเด็นออกตามหมวดหมู่ที่ได้ตั้งไว้ วิเคราะห์โดยใช้หลักการศึกษาค้นคว้า โดยพิจารณาความสอดคล้องของวัตถุประสงค์งานวิจัย และเขียนบรรยายข้อสรุปสาระสำคัญ เพื่อง่ายต่อการนำข้อมูลไปพัฒนาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้

5.3 การวิเคราะห์ผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะสัมพันธ์ขั้นพื้นฐานสำหรับเด็กปฐมวัยด้วยการประยุกต์กระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่ ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย

5.3.1 การวิเคราะห์ผลทักษะการปฏิบัติสัมพันธ์ขั้นพื้นฐาน โดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนาประกอบกับค่าเฉลี่ยแต่ละทักษะ 5 ด้าน ได้แก่ ท่าทาง ลม กล้ามเนื้อปาก การผลิตเสียง การฝึกนิ้ว จำแนกรายบุคคล แบ่งเป็น

- (1) การวิเคราะห์ผลทักษะการปฏิบัติสัมพันธ์ขั้นพื้นฐาน แผนการจัดการเรียนรู้แบบเดี่ยว
- (2) การวิเคราะห์ผลทักษะการปฏิบัติสัมพันธ์ขั้นพื้นฐาน แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่ม

5.3.2 การวิเคราะห์ผลของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนาประกอบกับค่าเฉลี่ยรวมทักษะทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ท่าทาง ลม กล้ามเนื้อปาก การผลิตเสียง การฝึกนิ้ว จำแนกรายบุคคล แบ่งเป็น

- (1) การวิเคราะห์ผลของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเดี่ยว
- (2) การวิเคราะห์ผลของแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่ม

ผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัย 3 ส่วน ดังนี้

1. สรุปผลการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

ข้อมูล แนวคิดทฤษฎีที่ได้นำมาวิเคราะห์ และดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ สรุปได้ดังนี้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ ได้นำแนวคิดของ ประจวบจิตร คำจตุรัส [18] มาวิเคราะห์และออกแบบตามองค์ประกอบทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ 1) ชื่อเรื่องที่สอน 2) เนื้อหาของบทเรียน 3) สาระสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ 4) จุดประสงค์การเรียนรู้ 5) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 6) สื่อการเรียนรู้ 7) การวัดและประเมินผล

1.2 ทฤษฎีการเรียนรู้เด็กปฐมวัย เพื่อศึกษาแนวคิดและหลักการในการจัดการเรียนรู้เด็กปฐมวัย ได้นำแนวคิดของเปสตาลอสซี (Pestalozzi) บันดورا (Bandura) และธอร์นไคค์ (Thorndike) [19-20] เพื่อออกแบบแผนให้เหมาะสมกับวัย โดยแต่ละครั้งจัดให้เรียนรู้ด้วยการสังเกตและลงมือปฏิบัติ แบ่งเนื้อหาต้องเรียนรู้ ลำดับจากง่ายไปยากตามจำนวนแผน คำนึงถึงการฝึกฝนซ้ำ ๆ เพื่อให้ทักษะเกิดความชำนาญและมั่นคง รวมถึงการนำแนวคิดพัฒนาการด้านดนตรีของเด็กปฐมวัย เพื่อคัดเลือกทักษะดนตรี 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การร้อง การเคลื่อนไหวร่างกาย และการปฏิบัติเครื่องดนตรี อีกทั้งคัดเลือกองค์ประกอบดนตรีทั้งทำนองและจังหวะเพื่อสร้างกิจกรรมดนตรีที่เหมาะสมกับวัย

1.3 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่ ได้ศึกษาแนวคิดของ กอร์ดอนและชูซุกิ [4-8] ทั้งสองแนวคิดมีความสอดคล้องกันในการเริ่มต้นเรียนรู้ดนตรีด้วยการฟัง การเลียนแบบ ก่อนอ่านโน้ตดนตรี ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้ภาษา และนำหลักการเรียนรู้ภาษาแม่ตามแนวคิดชูซุกิ 6 ประการเป็นแนวทางในการสอน ได้แก่ 1) เด็กทุกคนมีศักยภาพในการเรียนรู้ 2) ทักษะพัฒนาได้ตั้งแต่เด็กเล็ก 3) เด็กเรียนรู้

ซึ่งกันและกัน 4) ความสำเร็จต่อยอดความสำเร็จ 5) การมีส่วนร่วมผู้ปกครองเป็นสิ่งสำคัญ 6) การให้กำลังใจเป็นสิ่งจำเป็น

1.4 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการสอนปฏิบัติเครื่องดนตรีขั้นต้นสำหรับเด็กปฐมวัย ได้ศึกษาแนวคิด เปสตาลอสซี และซอสนิแอคร (Lauren Sosniak) ซึ่งทั้งสองแนวคิดให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ด้วยการเลียนแบบ หมายถึง เลียนแบบจากผู้สอนทั้งท่าทางและสำเนียง ใช้การสาธิตด้วยการเล่นมากกว่าการอธิบาย การสอนทีละหนึ่ง เรื่องแล้วจึงเพิ่มพูนทักษะใหม่จากเทคนิคเดิม นอกจากนี้ได้ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม [21] จึงได้นำแนวคิดมาออกแบบ กิจกรรมและให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมด้วยการเข้าชั้นเรียนเพื่อสังเกตและทราบถึงวิธีการฝึกซ้อมที่บ้าน

1.5 หลักการสอนทรมเปิด จากการวิเคราะห์วิธีการสอนทรมเปิดจากการศึกษาดำรง แบบฝึกหัด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ [22-23] นำไปสู่การกำหนดเนื้อหาทักษะทรมเปิดขั้นพื้นฐาน 5 ด้าน ดังนี้

- (1) ท่าทาง ได้แก่ การสอนทำนองและทำนอง การจับถือเครื่องดนตรี
- (2) ลม ได้แก่ การสอนใช้ลมหายใจเข้าและออกถูกต้องเป็นจังหวะ การควบคุมลมหายใจ การเพิ่มกำลังลม
- (3) กล้ามเนื้อปาก ได้แก่ การวางตำแหน่ง Mouthpiece การสร้างกล้ามเนื้อปากและใช้รูปปากที่ถูกต้อง
- (4) การผลิตเสียง ได้แก่ การสั่นริมฝีปาก (Buzzing) การออกเสียงและหยุดเสียง การพัฒนาคุณภาพของเสียง
- (5) การฝึกนิ้ว ได้แก่ การสอนตำแหน่งนิ้วบนลูกสูบ การกดลูกสูบในระดับเสียงต่าง ๆ และเทคนิคการกดนิ้ว

ตารางที่ 2 โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะทรมเปิดขั้นพื้นฐานสำหรับเด็กปฐมวัยด้วยการประยุกต์กระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่

แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะทรมเปิดขั้นพื้นฐานสำหรับเด็กปฐมวัยด้วยการประยุกต์กระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่		
แผนการจัดการเรียนรู้	เด็กปฐมวัย	
- 7 องค์ประกอบ และ แผนแบบรายชั่วโมง	- พัฒนาการ 4 ด้าน และ พัฒนาการด้านดนตรี	
ทฤษฎีการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย		
เปสตาลอสซี	บันดรา	ธอร์นไคค์
- ยอมรับความแตกต่างในแต่ละคน	- เรียนรู้ด้วยการสังเกต เลียนแบบ	- กฎแห่งการเรียนรู้ ได้แก่ กฎแห่ง
- เรียนรู้ด้วยการสังเกต ลงมือทำ	- การแสดงออกขึ้นอยู่กับร่างกาย	ความพร้อม กฎแห่งการฝึก กฎแห่ง
ภาษา จากง่ายไปยาก	ทักษะ ความใส่ใจ การจดจำแรงจูงใจ	การใช้ กฎแห่งความพึงพอใจ
แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่		
เอ็ดวิน กอร์ดอน	ชินอิจิ ชูซูกิ	
- การรับรู้ทางดนตรีเป็นวิธีการเดียวกับการเรียนรู้ภาษา	- การเรียนปฏิบัติเครื่องดนตรีตั้งแต่ปฐมวัย มุ่งเน้นทักษะ	
- การให้ความสำคัญกับการทำกิจกรรมการเรียนรู้ทาง	พื้นฐาน โดยใช้หลักการเรียนรู้ภาษาแม่	
ดนตรีควบคู่กับการปฏิบัติเครื่องดนตรี เพื่อเตรียมพร้อม	- วิธีการรู้ได้แก่ ฟัง สังเกต เลียนแบบ ทำซ้ำ การสร้าง	
สู่การบรรเลงบทเพลงต่าง ๆ	สิ่งแวดล้อมสนุก และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง	
- การรับรู้ทางดนตรี ส่งผลให้เด็กสามารถเล่นโน้ตได้ตรง	- จัดการเรียนทั้งแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม	
ระดับเสียงและตรงจังหวะ รู้จักทำนองเพลงและแบ่งการ	- หลักการ 6 ประการ ได้แก่ 1) เด็กทุกคนมีศักยภาพใน	
หายใจได้ถูกต้อง	การเรียนรู้ 2) ทักษะพัฒนาได้ตั้งแต่เด็กเล็ก 3) เด็ก	
	เรียนรู้จากกันและกัน 4) ความสำเร็จต่อยอดความสำเร็จ	
	5) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเป็นสิ่งสำคัญ 6) การให้	
	กำลังใจเป็นสิ่งจำเป็น	

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการสอนปฏิบัติเครื่องดนตรีขั้นต้นสำหรับเด็กปฐมวัย	
เปสตาลอซี	ซอสเนียนเดอร์
1) เรียนรู้จักเสียงก่อนสัญลักษณ์	การเรียนรู้ปฏิบัติมี 3 ลำดับขั้นการเรียนรู้ ได้แก่
2) เรียนรู้ด้วยการสังเกต ฟัง ทำตาม แทนการอธิบาย	1) สำรวจเครื่องดนตรี และสนุกกับการปฏิบัติ โดยมีการสนับสนุนจากผู้ปกครอง
3) สอนทีละหนึ่งเรื่อง	2) เพิ่มเนื้อหา พัฒนาเทคนิคด้วยการทำซ้ำ การฟัง การเลียนแบบ ด้วยบรรยากาศสนุก
4) ให้เวลาในการเรียนรู้จนเกิดความชำนาญ	3) สามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีได้ด้วยตนเองตามเป้าหมายที่ตั้งไว้
5) ปฏิบัติให้ได้ก่อนแล้วจึงนำเสนอทฤษฎี	
6) ฝึกการออกเสียงตามองค์ประกอบของดนตรี	
7) รู้จักชื่อโน้ตและระดับเสียงของบทเพลง	
ทักษะขั้นพื้นฐานสำหรับการปฏิบัติทรัมเป็ต	
1) ท่าทาง 2) ลม 3) กล้ามเนื้อปาก 4) การผลิตเสียง 5) การฝึกนิ้ว	

2. สรุปผลการสนทนากลุ่ม

1) สรุปผลด้านแนวคิดและวิธีการสอนดนตรี

ผู้สอนมีความสำคัญมากที่สุด การเรียนจะมีประสิทธิภาพได้นั้นมาจากครูต้องมีประสบการณ์ในการสอน เป็นผู้ที่วางรากฐานที่ถูกต้องตั้งแต่เริ่มต้น ครูต้องรับรู้และเข้าใจว่าแต่ละคนมีเอกลักษณ์และการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน รู้จุดแข็งและจุดอ่อนของผู้เรียน และมีจุดมุ่งหมายของการเรียน คือ สร้างพื้นฐานการปฏิบัติเครื่องดนตรีในระดับที่ดีทั้งการบรรเลงบทเพลงและการเล่นเทคนิค รวมถึงการเรียนดนตรีด้วยความสนุก ความสุข มีระเบียบวินัย และสร้างสมาธิ

2) สรุปผลด้านเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้

มีความเหมาะสมในด้านขอบเขตของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา เสนอแนะให้เพิ่มรายการเพลงบทเพลงทรัมเป็ตที่สำคัญ (Trumpet Repertoire) เพื่อให้ได้ฟังเพลงระดับมืออาชีพ (Professional) ปลุกฝังให้เกิดความคุ้นเคยกับเพลงทรัมเป็ต

3) สรุปผลด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้

กิจกรรมมีความครอบคลุมเนื้อหาทั้ง 5 ด้าน และมีความเหมาะสมด้านระยะเวลา ซึ่งการเรียนเดี่ยวครั้งละ 50 นาทีของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน ครูต้องรู้จักปรับเปลี่ยนกิจกรรม ยืดหยุ่นลำดับเนื้อหาให้เหมาะสมตามผู้เรียน

4) สรุปผลด้านเพลงและสื่อที่ใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้

เครื่องดนตรี สื่อและเพลงที่ใช้ในการเรียนทั้งการปฏิบัติและทำกิจกรรม มีความเหมาะสมกับเด็กปฐมวัย อีกทั้งความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ควรได้เรียนรู้รูปแบบจังหวะที่สำคัญจากบทประพันธ์เพลงทรัมเป็ตที่สำคัญ

3. สรุปผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้

การสรุปผลจากค่าเฉลี่ยรวมของทักษะการปฏิบัติทรัมเป็ตทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ท่าทาง ลม กล้ามเนื้อปาก การผลิตเสียง การฝึกนิ้ว ซึ่งแสดงผลตามเกณฑ์ค่าเฉลี่ยแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนระหว่าง 2.50 – 3.00 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับดีมาก

คะแนนระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 0.00 – 1.49 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ผู้เรียน A พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในแผนการจัดการเรียนรู้ครั้งที่ 12 อยู่ในระดับดีมาก เท่ากับ 2.61 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในแผนการจัดการเรียนรู้ครั้งที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 1.53

ผู้เรียน B พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในแผนการจัดการเรียนรู้ครั้งที่ 11 และ 12 อยู่ในระดับดีมาก เท่ากับ 2.85 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในแผนการจัดการเรียนรู้ครั้งที่ 1 อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 2.19

ผู้เรียน C พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในแผนการจัดการเรียนรู้ครั้งที่ 11 อยู่ในระดับดีมาก เท่ากับ 3 และมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในแผนการจัดการเรียนรู้ครั้งที่ 1 อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 2

ผู้เรียน D พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในแผนการจัดการเรียนรู้ครั้งที่ 6 และ 12 อยู่ในระดับดีมาก เท่ากับ 2.8 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในแผนการจัดการเรียนรู้ครั้งที่ 3 อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 2.07

ผู้เรียน F พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในแผนการจัดการเรียนรู้ครั้งที่ 11 และ 12 อยู่ในระดับดีมาก เท่ากับ 2.9 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในแผนการจัดการเรียนรู้ครั้งที่ 1 อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 1.9

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ พบว่า เด็กปฐมวัย 4 – 6 ปี มีพัฒนาการที่ดีขึ้นในทักษะที่สัมพันธ์กับพื้นฐานทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ทักษะทาง ลม กล้ามเนื้อปาก การผลิตเสียง และการฝึกนิ้ว แสดงให้เห็นว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพ เป็นประโยชน์ และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการเรียนการสอนที่สัมพันธ์กับพื้นฐานได้

การอภิปรายผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็นหลัก โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การสร้างกิจกรรมการปฏิบัติที่สัมพันธ์กับเด็กปฐมวัย

ผู้วิจัยได้สร้างกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ทักษะที่สัมพันธ์กับพื้นฐานสำหรับเด็กปฐมวัยด้วยการประยุกต์กระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่ โดยคำนึงถึงพัฒนาการของเด็กปฐมวัยควบคู่ไปกับพัฒนาการทักษะด้านดนตรีทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการร้อง ด้านการฟัง ด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย และด้านการเล่นเครื่องดนตรี จากนั้นนำมาเชื่อมโยงกับทักษะที่สัมพันธ์กับพื้นฐาน 5 ด้าน ซึ่งได้กิจกรรมที่ตรงตามพัฒนาการและทักษะ เลือกใช้สื่อที่ช่วยให้เข้าใจ สนุก น่าติดตามและพัฒนาทักษะการปฏิบัติที่สัมพันธ์กับพื้นฐานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ สอดคล้องกับนันทิยาน้อยจันทร์ [24] ว่า สื่อสำหรับเด็กปฐมวัยคือ วัสดุที่นำมาเล่นแล้วมีความสุข เรียนเรื่องยากให้เป็นง่าย ทำให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติและเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

2) วิธีการเรียนการสอนการปฏิบัติที่สัมพันธ์กับเด็กปฐมวัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาจากกระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่ตามแนวคิดของชูชุกิ ทฤษฎีการเรียนรู้เด็กปฐมวัย และหลักการสอนปฏิบัติเครื่องดนตรีขั้นต้น นำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งมีประสิทธิภาพ ดังนี้

2.1 การเรียนรู้โดยวิธีการฟัง สังเกต และปฏิบัติตามเพื่อเลียนแบบเสียงผู้สอน เสียงเพลง โดยไม่อ่านโน้ต พบว่า ผู้เรียนเกิดการจดจำ พัฒนาไปสู่การบรรเลงได้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับ Wong [25] ว่า สำหรับการเริ่มต้นเรียนปฏิบัติเครื่องดนตรี ควรใช้วิธีการเรียนรู้การฟังเป็นหลัก โดยมีต้นแบบที่ดีเพื่อเลียนแบบและจดจำในสิ่งที่ดี

2.2 การให้เวลาทำซ้ำ พบว่า การทำซ้ำแต่ละกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติเทคนิคได้ด้วย ความมั่นใจ สอดคล้องกับเหนือดวง พูลเพิ่ม [26] ที่ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการทำซ้ำอย่างต่อเนื่องตามแนวคิดของชูชุกิ นั้นทำให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญจนถึงขั้นจดจำแบบฝังใจ

2.3 การเรียนเดี่ยว พบว่า ผู้เรียนทุกคนมีพัฒนาการที่สูงขึ้นในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Tang [27] ที่ว่า เด็กแต่ละคนมีการเรียนรู้ที่ไม่เหมือนกัน ผลของการเรียนรู้จึงไม่เท่ากัน และการเรียนกลุ่ม พบว่า ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น สนุกเมื่อได้ทำกิจกรรมไปพร้อมกัน สอดคล้องกับมณีดา สุขเอก [28] ว่า เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทางสังคม อยากรู้และอยากลองทำในสิ่งใหม่ ๆ ไปพร้อมกับเพื่อนวัยเดียวกัน

2.4 การให้กำลังใจ พบว่า ผู้เรียนเกิดความพยายามในการเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับพนิดา ชาติยาภา [29] ว่า บรรยากาศการเรียนที่อบอุ่นและอิสระกับเด็กปฐมวัย เป็นการส่งเสริมสภาพจิตใจให้รู้สึกไว้วางใจ และอยากที่จะทำกิจกรรม

2.5 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง พบว่า เป็นการสร้างแรงบันดาลใจ ช่วยให้ผู้เรียนมีความต่อเนื่องในการเรียนรู้และการฝึกซ้อม สอดคล้องกับ Taracena [30] ว่า บทบาทของผู้ปกครองช่วยให้ผู้เรียนมีกำลังใจฝึกซ้อมที่บ้านและเกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

3) แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะทรมเปิดชั้นพื้นฐานสำหรับเด็กปฐมวัยด้วยการประยุกต์กระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่

เดิมที่การเรียนรู้ทรมเปิดในระดับปฐมวัยยังไม่มีตำราหรือแนววิธีการสอนที่ชัดเจน อีกทั้งเครื่องดนตรีชนิดนี้ถูกมองว่าผลิตเสียงได้ยาก ต้องใช้แรงมากและทำให้เหนื่อยเร็ว จึงเป็นเครื่องดนตรีที่ไม่เป็นที่นิยมนำมาจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กปฐมวัย ดังนั้นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น นอกเหนือจากการคำนึงถึงทฤษฎีและพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย กระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่ และแนวทางการสอนปฏิบัติเครื่องดนตรีที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยแล้ว กิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้จึงมุ่งเน้นเชื่อมโยงการพัฒนาทักษะพื้นฐานที่สำคัญของทรมเปิดทั้ง 5 ด้าน คือ ท่าทาง ลม กล้ามเนื้อ การผลิตเสียง และการฝึกนิ้ว ไปพร้อมกันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างความแข็งแรงของกล้ามเนื้อปากและกำลังในการเป่าลม

จากการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ครั้งที่ 12 สามารถพัฒนาผู้เรียนได้มากที่สุด เป็นการสรุปการเรียนรู้ด้วยการบรรเลงบทเพลงต่าง ๆ ผู้เรียนปฏิบัติทรมเปิดได้ด้วยความแม่นยำ แสดงให้เห็นถึงศักยภาพและความก้าวหน้าตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ของทักษะทั้ง 5 ด้าน จึงสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพ มีจุดประสงค์ที่ชัดเจน มีเนื้อหาครอบคลุม เรียงลำดับจากง่ายไปยาก มีกิจกรรมที่ดึงดูดผู้เรียนและมีความเหมาะสมกับวัย สอดคล้องกับสโมสร ทองสิพพัญญู [31] ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจะส่งผลทางการเรียนที่สูงขึ้นหลังเรียน แผนที่สร้างอย่างเป็นระบบ ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและนำมาปรับปรุง มีการจัดกิจกรรมที่มีเป้าหมายและความหลากหลายในการฝึกทักษะ ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียน

ดังนั้น แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะทรมเปิดชั้นพื้นฐานสำหรับเด็กปฐมวัยด้วยการประยุกต์กระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เสริมสร้างพัฒนาการทักษะได้ตามจุดประสงค์ มีการจัดกิจกรรม บทเพลง สื่ออุปกรณ์ และวิธีการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับเด็กปฐมวัย และแสดงให้เห็นว่า ทรมเปิด เป็นเครื่องดนตรีที่สามารถนำมาใช้จัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กปฐมวัยได้ โดยสามารถออกแบบเนื้อหาและทักษะให้เหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาการการเรียนรู้และร่างกายของเด็กปฐมวัย เพราะลักษณะเด่นของเครื่องดนตรีชนิดนี้เป็นการสร้างเสียงจากผู้เรียนโดยตรง เสียงที่บรรเลงออกมานั้นจะมีเอกลักษณ์เฉพาะที่แตกต่างกันไปตามสรีระของผู้บรรเลง ดังนั้นการวางพื้นฐานให้ผู้เรียนได้รู้จักสังเกต เรียนรู้ ทำซ้ำและจดจำการใช้ร่างกายอย่างถูกต้อง เพื่อให้เกิดความแม่นยำในการบรรเลง จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการร่างกายและทักษะในการบรรเลงเครื่องดนตรีชนิดนี้ได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1.1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนสามารถยืดหยุ่นเวลาในการจัดการเรียนการสอนได้ตามความเหมาะสมกับผู้เรียน หากต้องการให้เกิดการพัฒนาด้านนั้น ๆ มากขึ้น สามารถปรับเวลาหรือเลือกทำกิจกรรมได้ตามที่ต้องการ

1.2) ผู้สอนสามารถเรียงลำดับบทเพลงได้ตามความเหมาะสมของผู้เรียนแต่ละคน และผลจากการใช้บทเพลงในแผนการจัดการเรียนรู้ ทำให้ทราบว่าแต่ละเพลงควรมีทั้งอัตราจังหวะช้า ปานกลาง และเร็ว

1.3) ผู้สอนควรสังเกตและจัดกิจกรรมที่ต้องการส่งเสริมทักษะนั้น ๆ เป็นพิเศษได้ด้วยการคิดค้นกิจกรรมใหม่ให้สอดคล้องกับทักษะที่ต้องการ เช่น การฝึกนิ้ว ผู้สอนแต่งเพลงใหม่หรือคิดค้นรูปแบบนิ้วการฝึก

1.4) ผู้สอนสามารถจัดชั้นเรียนสำหรับผู้ปกครอง ก่อนเริ่มการเรียนการสอนกับเด็กปฐมวัย เพื่อให้เข้าใจถึงกระบวนการเรียนการสอนตามแนวคิดของซูซูกิ ได้แก่ ปรัชญา วิธีการปฏิบัติเครื่องดนตรีเบื้องต้น วิธีการสังเกตและจดบันทึกระหว่างเรียน และสร้างการตระหนักรู้ถึงการมีส่วนร่วมและบทบาทของผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1) ควรมีการวิจัยและติดตามการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะพร้อมเปิด
ชั้นพื้นฐานสำหรับเด็กปฐมวัยในลำดับต่อไป

2.2) ควรมีการศึกษาและทำวิจัยการสอนการปฏิบัติพร้อมเปิดในเด็กปฐมวัย ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบ
การเรียนการสอนดนตรีในแบบอื่น ๆ เช่น การสอนตามแนวออร์ทอน หรือ การสอนตามแนวออร์ฟ

2.3) ควรมีการสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่กับเครื่องลม
ประเภทอื่น ๆ สำหรับเด็กปฐมวัย

เอกสารอ้างอิง

- [1] Mills, J. (2007). *Instrumental teaching*. New York: Oxford University Press.
- [2] National Association for Music Education. (2014). *Music standards*. New York: Oxford University Press.
- [3] Marjanen, K. (2016). Music pedagogies as a support for language learning. *Hellenic Journal of Music Education, and Culture*, 7(2), 18-34.
- [4] Gordon, E. E. (2013). *Music learning theory for newborn and young children*. Chicago: GIA Publications.
- [5] Suzuki, S., and Hermann, E. (1981). *Shinichi suzuki: The man and his philosophy*. Miami: Summy-Birchard Music.
- [6] Suzuki, S. (1983). *Nurtured by love: The classic approach to talent education*. Athens, Ohio: Ability Development.
- [7] Krigbaum, C. D. (2005). *The development of an audiation-based approach to suzuki violin instruction based on the application of Edwin E. Gordon's music learning theory* [Unpublished master's thesis]. The University of Texas.
- [8] Eubanks, K. (2015). *Essays in the theory and practice of the suzuki method* [Unpublished doctoral dissertation]. City University of New York.
- [9] Smith, W. (2008). Learning a music instrument in early childhood: What can we learn from professional musician's childhood memories?. *Australian Journal of Early Childhood*, 33(4), 54-62.
- [10] Norman Musical Instrument. (2021). *pBuzz plastic instrument*. Retrieved from <http://pbone.co.uk>
- [11] Pagliaro, M. J. (2012). *The musical instrument desk reference: A guide to how band and orchestral instruments work*. Lanham, Md: Scarecrow Press.
- [12] European Suzuki Association. (2015). *World's first suzuki trumpet teacher trainer appointed in sweden*. Retrieved from <https://europeansuzuki.org/news>
- [13] Swerve. (2015). *Trumpet the news! calgary has suzuki training for the brass instrument*. Retrieved from <https://calgaryherald.com/life/swerve/trumpet-the-news-calgary-has-suzuki-training>
- [14] Cutietta, R. A. (2013). *Raising musical kids: A guide for parents*. New York: Oxford University Press.
- [15] Schwalje, A. T. (2008). *Beginning bassoon instruction: A curriculum based in part on the teachings of shinichi suzuki* [Unpublished doctoral dissertation]. The Graduate School of the University of Cincinnati.
- [16] Murphy, E. J. (2012). *Early flute pedagogy: The utilization of alternative types of flutes for young children* [Unpublished doctoral dissertation]. James Madison University.

- [17] ชาย โปริสตา. (2559). *ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).
- [18] ประจวบจิตร คำจตุรัส. (2550). *การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในประมวลสาระชุดวิชา วิทยาการจัดการเรียนรู้* (หน่วยที่ 6). นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- [19] สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2559). *จิตวิทยาการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [20] Morris, C. G., and Maisto, A. A. (2010). *Understanding psychology*. London: Pearson.
- [21] Campbell, P. S., and Scott-Kassner, C. (2014). *Music in childhood*. Boston, MA: Schirmer.
- [22] Ely, M. C., and Deuren, A. E. (2009). *Wind talk for brass: A practical guide to understanding and teaching brass instruments*. New York: Oxford University Press.
- [23] Harnum, J. (2008). *All about trumpet: A fun and simple guide to playing trumpet*. Wisconsin: Hal Leonard Corporation.
- [24] นันทิยา น้อยจันทร์. (2563). การออกแบบสื่อการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะด้านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย. *วารสารการบริหารนิเทศบุคคลและวัฒนธรรมท้องถิ่น*, 6(6), 273-284.
- [25] Wong, S. (2019). *Let's play it by-ear: learning piano in a college setting with an aural emphasis* [Unpublished doctoral dissertation]. Boston University College of Fine Arts.
- [26] เหนือดวง พูลเพิ่ม. (2560). *การจัดการเรียนรู้วิชาดนตรีตามแนวคิดของซูซูกิร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการขับร้องและความสามารถในการทำงานเป็นทีม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ดีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- [27] Tang, T. T. (2017). *Violin curriculum incorporating visual, aural and kinesthetic perceptual learning modalities* [Unpublished doctoral dissertation]. Arizona State University.
- [28] มณีดา สุขเอก. (2563). การศึกษาการจัดการเรียนการสอนดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัยตามแนวคิดของซูซูกิของโรงเรียนสอนดนตรีเอื้ออารีย์. *วารสารดนตรีบ้านสมเด็จฯ*, 2(1), 1-12.
- [29] พนิดา ซาดยาภา. (2563). การจัดการชั้นเรียนเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 14(3), 223-240.
- [30] Taracena, A. C. (2020). *The effect of student age and performance level on parental involvement in suzuki programs* [Unpublished master's thesis]. Southern Illinois University Edwardsville.
- [31] สโมสร ทองสีพัญญ. (2560). การศึกษาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการปฏิบัติคีธอร์ดเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตูลวิทยา จังหวัดสตูล [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ดีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.